

KISDOBOS

A Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja

1974. FEBRUÁR XXIII. ÉVF. 2. SZÁM

Dobra verjük!

dián mit mond? Azt, hogy „szaladjatok, mert jönnek az apacsok!" vagy „Megnyilaztam egy medvét, segítség!" És a jobboldalt elmászó indián? Nyomoz, vagy éppen meglóg?

Hát ezt találtam én ki a levonóképekkel kapcsolatban.

FERKAI PÁL ZSOLT
XII., Diana u. isk. 3/b

Titkosírással érkezett

Nyírkarász, Szabolcs megyéből kaptuk a következő levelet: P-jt-s-k! K-s -d- m-lv- -tt - j-lm-zb-l. -zt -j-nlj-k, r-nd-zz-t-k r-j-nk-nt kl-b-d-l-t-nt, -s m-nd-nk- k-sz-ts-n -rr-j-lm-zt! J- m-l-t-st! A levelet Lesku Jolán negyedikes kisdobos írta, és javaslatával a szerkesztőség egyetért! Hogy mi a javaslat? Megtaláljátok a harmadik oldalon!

Kisdobosok műsort adtak

„Alsónémediben egyik szombaton öregek napját tartottak. A műsort a kisdobosok adták" — így értesített minket erről Fülöp Vanda másodikos pajtás. Táncoltak, énekeltek és kis ajándékkal lepték meg az idős néniket és bácsikat. Mint írja, sokan sírtak örömükben. Ehhez csak annyit — reméljük, hogy több ízben találkoznak majd ünnepségen kívül is!

Itt minden kisdobosnak könyvtára van!

A pestlőrinci piros iskolának nagyon szép könyvtára van. Sok kisdobos kapott kedvet itt az olvasásra. A harmadik bések 25-en vannak, és legalább tizenöt saját könyve van mindegyiküknek. A papír- és vasgyűjtésből kapott forintokért is könyveket vásárolnak. Így aztán nem csoda, ha olyan szépen és folyékonyan olvasnak, hiszen naponta gyakorolják.

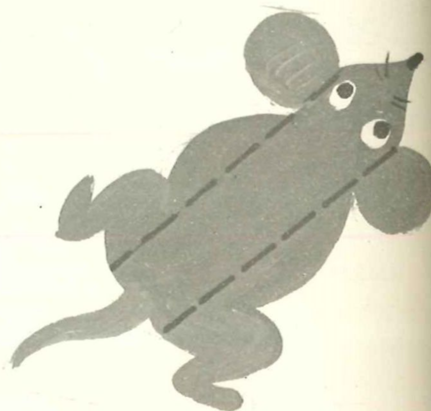
Mire jó a „levonókép"?

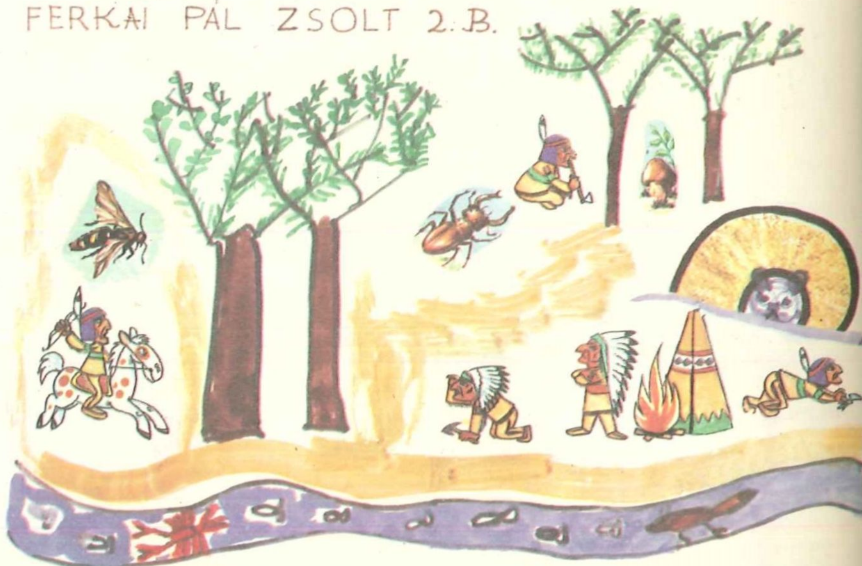
Legtöbb gyerek azt hiszi, hogy a levonókép, a MATRICA, csak arra jó, hogy megnedvesítve rádörgöli egy füzet lapjára, és kész. Összevissza egymás mellé mindenfélét. Én sokáig gondolkodtam a dolgon, s rájöttem, hogy sokkal érdekesebb, ha néhány képet keményebb rajzlapra lehúzok, és utána melléje festek valami hozzá illő környezetet. Egy tavalyi matricás képemet elküldöm a Kisdoboshoz, hogy mindenki lássa, mit lehet például négy-öt indiánból összeállítani. A boltban vett matricákat úgy húzom le egymás mellé, hogy a melléjük festett fákkal, folyóval a benne úszó rákkal, halakkal és vidrával együtt egy jelenet legyen belőlük. Sokat nevettünk már előre azon, mi lesz, ha a pipázgatva gombát néző indiánt egyszer csak megcsípi a feléje csendben közeledő szarvasbogár! S azon is tanakodtunk, hogy a lovon vágtató in-

A repülő kisegér

Szabó Bálint kisdobos Salgótarjánból repülő kisegeret küldött.

Eddig úgy tudtuk, az egerek nem repülnek, de tréfának jó, ha valaki ügyesen röpteti. Elhajításkor arra kell ügyelnetek, hogy a feje vízszintesen álljon, különben orra bukik. Íme a minta, milyen is ez a kisegér. Ne vágjátok ki a lapból, hanem rajzoljátok át, úgyis több példány kell belőle, ha játszani akartok vele.

Kék nefelejcs – el ne felejtsd!

1. Február a farsang ideje. Ilyenkor sok kisdobosraj tart klubnapot. Végy részt ezen a szórakozáson kívül az előkészületekben is! Segíts a műsort megtervezni, meghívókat elkészíteni, esetleg eljuttatni. A próbákra járj pontosan az előadás sikere érdekében.

2. A nagy jelmezes csapatkarneválit ugyancsak ilyenkor rendezik. Erre az alkalomra lehetőleg saját ötleted szerinti, házilag készített jelmezbe öltözz fel. Igaz, tündérkének, Hófehérkének, vagy táncosnőnek sokkal csinosabb a kölcsönzőből hozott, hogy János Vitézről, vagy spanyol nemesről ne is szóljak! De mennyivel vidámabban mulathatsz a magad — és családod közreműködésével — készített újság, sakktábla vagy naptárnak öltözve! Még nagyobb sikerre számíthatsz, ha őrsöd tagjaival csoportos jelmezben jelentek meg, pl.: tornászlányoknak karikával; a fiúk focistáknak; vagy különböző összeszedett szőrmékbe bújva eszkimócsaládnak; vagy a helyi népviseleti ruhákban stb.

3. Vajon mennyire takarékoskodtál? Kisdobos feladataid közé tartozik a hasznos anyagok gyűjtésén kívül ez is!

Rejtvényfejtők, figyelem!

A Petőfi Sándor születésének 150. és az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 125. évfordulója alkalmából indított rejtvénysorozatunk decemberben véget ért. Örülünk, hogy nagyon sok pajtásnak sikerült megfejtenie a rejtvényeket, és több ezren elnyerték végül a díszes albumot is.

Az új esztendőben új rejtvénysorozatot indítottunk, amely, reméljük, a „Nem térkép e táj" expedíció feladatainak a megoldásához is segítséget nyújt. A helyes megfejtők havonta egy-egy magyar író vagy költő művészi portréját kapják jutalmul. Aki hat ilyen portrét összegyűjt, s beküldi a szerkesztőségbe, külön jutalomban részesül.

Minden portré hátlapján találtok egy-egy idézetet, valamint az író vagy költő életéről egy rövid ismertetést. Szeretnénk, ha a jutalomképek arra ösztönöznének benneteket, hogy jobban megismerjétek és megszeressétek a magyar irodalom nagy alakjait és igaz értékeit.

TITKOSÍRÁSSAL ÉRKEZETT

Pajtások! Kis idő múlva itt a jelmezbál. Azt ajánljuk, rendezzetek rajonként klubdélutánt, és mindenki készítsen erre jelmezt! Jó mulatást!

GYÁRFÁS ENDRE

Mackóébresztő

Csörren a, csörren a csengős óra,
ébredj mackó, ébredj már!
Látod, a cirmos az első szóra
pattan az ágyból, táncot jár.

Messzire szálljon a mackóálom!
Kinn a tavasz már kürtöt fúj,
lombruha zöldell a ringó ágon,
szél karikázik az erdőn túl.

Megjön a, megjön a gondos gólya,
kék ibolyákból illat száll...
Hogyha kibújnál, pompás volna,
tapsi nyulakkal játszhatnál.

Vége a, vége a hosszú télnek...
Lusta, ki mindig bóbiskol.
Erre fölébredsz: hoztam néked
erdei mézet, a jobbikból!

OSVÁT ERZSÉBET

No de ilyet!

Az én bátyám,
mint egy létra —
hosszú lábú langaléta.
Éktelenül széles bajsza
orrát, fülét eltakarja.
Szakálla a térdéig ér,
nem nyíratná le semmiért.
A kalapja malomkerék,
ücsörög rajt három veréb.
Feje kerek s mi van benne?
Víz kotyog, más mi lehetne?!
És a fején jár a balga!
Kopják inkább a kalapja,
mint a talpa.
Töméntelen a hóbortja.
Talán kicsit kelekótya?
Ilyen fura szerzetet
ki látott már, gyerekek?
Mert bevallom, én sem láttam.
Őkelmét csak kitaláltam.
Ez egy kis farsangi tréfa.
Jó nevetni néha-néha.

HAUSWIRTH MAGDA rajza

Űr Kata jelenti:

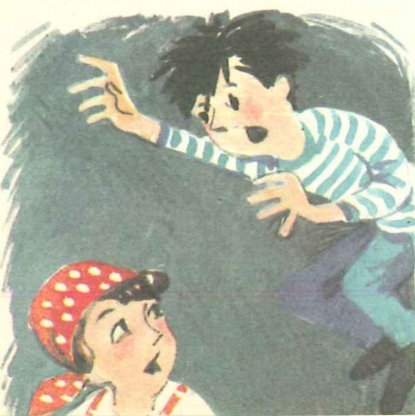
LEVÉLVÁRTA

Az ország két végéből egyszerre érkezett a két levél, egyforma kívánsággal: oroszul szeretne levelezni Csók Andrea (7200 Dombóvár, Táncsics u. 19.) és Demény Anna (2166 Püspökladány, Táncsics u. 16.). Az lenne csak igazán jó, ha a levelezőpajtás a biztonság kedvéért tudna egy icipicit magyarul! Nos, Nagy Katalin biztosan megfelel az óhajnak! Negyedik osztályos, a Szovjetunióban él, szívesen levelezne magyar gyerekekkel. Címe: 295514 Bereg 96, Berekovoi járás, Kárpát-Ukrajna.

Külföldön élő, magyarul tudó levelezőpajtást keres egy egész őrs (7556 Rinyaújlak, Általános iskola, 4. osztály), rajtuk kívül még Bosznai Éva (5200 Törökszentmiklós, Hámán Kató u. 12.); Kutyifa Magdolna (6211 Kaskantyú, Hunyadi út 49.); és Radnóti Zsuzsa (1054 Budapest, Kálmán u. 10.). Ez elég nehéz kívánságnak tűnt, aztán mégiscsak sikerül teljesítenem. Romániából jelentkezett Telegdy Zoltán, hogy szívesen levelezne magyarul. Különösen örülne, ha olyan kisdobosok írnának, akiket érdekel az autó. Zoltán ugyanis autóprospektusokat gyűjt, és az autók történetével foglalkozik szabad idejében. Címe: Timisoara III. Brinkovenau 57.

A Német Demokratikus Köztársaságból egy néni írt nekem, arra kért, hogy egy rokon kislány számára szerezzek magyar levelezőpajtásokat. A kislány neve és címe: Ute Drauwe, 432, Ascherleben, Graben str. 73. Emődi Zsuzsa kisdobos (Albertirsa, Futó u. 3.) és mindazon kisdobosok figyelmébe ajánlom Utét, akik a német nyelvet akarják gyakorolni.

Gyerekek! Ez a levélvárta valóságos nemzetközi forgalmat bonyolít le! Örülök neki, és kívánom, sikerüljön a barátkozás is, a nyelvtanulás is. Arra gondoltam, a fent felsorolt magyar gyerekek egymásnak is írhatnának, miután kiderült, hogy hasonló az érdeklődésük, törekvésük. Nincs kizárva, hogy a nagy nemzetközi levelezésben magyar levelezőpajtásra is találtok így!

LEGKEDVESEBB LEVELEM FEBRUÁRBAN

„Kedves Űr Kata!

Harmadikos vagyok, most írok neked először. Sok írnivalóm van, amiről úgy érzem, hogy tudnod kell róla Neked is. Egy nagy hír: mi kisdobosok hulladékgyűjtéssel pénzt kerestünk. Ezen az összegen, a szülők segítségével leparkettáztuk az osztályunkat. Az alsó tagozatos osztályok ugyanis régiek, rossz padlózatúak, kopottak voltak. Mi még a táblát is befestettük. A gyerekek könyveket hoztak, és ebből osztálykönyvtárat létesítettünk. Én vagyok a könyvtáros. A szünetekben olyan nagy a forgalom, hogy csak örül az ember szíve! Majd máskor is tudósítalak mindenről. Viszontlátásra!

Varju Gábor 3/b.
kisdobos
6320 Solt, Kossuth L. u. 94/a"

FARSANGI MULATSÁGOK

Ilyenkor farsang idején igazán víg az élet az iskolákban. Az utcán is egyre-másra találkozom olyan gyerekekkel, akik jelmezt cipelnek a karjukon. Egy üzlet kirakatában láttam már álarcot. Fodor Katitól tudom (8500 Pápa, Fő u. 8.), hogy a pápai lányok is jelmezbálra készülnek. Siska Boglárka (4405 Nyíregyháza, Margaretta u. 7.) másodikos és a bábszakkör tagja. Azt írja, legszívesebben Marék Veronika darabjaiban szerepel, és már sok tapsot kapott eddig is. Takács Judit negyedikes kisdobos (9746 Acsád, Béke út 37.) írja: „Az iskolában mozgalmas az élet. Mindig készülünk valamire. Most a farsangra készülünk. A Csipkerózsika című mesejelenetben a királyné szerepét játszom majd."

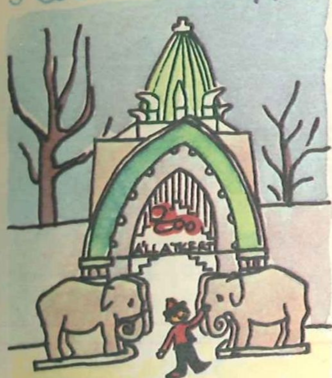
Mindhármuktól — és valamennyi farsangoló-vigadozó kisdobostól — várom a beszámolót!

Félrossz-gyerek-barátomtól már meg is kaptam, ezennel továbbítom. „A mi őrsünk teadélutánt rendezett, mert farsang van. Tea nem volt, mert a gyerekek inkább málnát akartak, meg kólát. A fiúk hurcolkodtak. Tologatták a székeket, meg az asztalt, hogy másmilyen legyen az osztály, mint számtanórán például. A lányok a szendvicseket készítették. Én fiú vagyok, de jobban szeretek szendvicset készíteni, mint hurcolkodni, miért baj az?! Be is kéredzkedtem a lányok közé. A fiúk kicsit csúfoltak, de a lányok szívesen fogadtak, kötényt kötöttek elém, és bekötötték a fejemet is kendővel munkához. De aztán így is maradtam egész délután. Volt tánc és műsor is. Nekem a Bori Pista száma tetszett legjobban, bár az nem tartozott a műsorba szabályosan. Bori Pista elbújt a folyosókanyarban, mert elhatározta, hogy megijeszt engem, ha arra megyek. Jó sötét volt már, ettől jött az ötlete. Úgy tervezte, hogy a nyakamba ugrik nagy ordítással és lerántja a kendőmet. Meg is tette ezt. Csak véletlenül a szülői-munkaközösség-anyuka nyakába ugrott, mert rajta is olyan szerelés volt mint énrajtam, csak ő nem viccből hordta, hanem szokásból. Sokat nevettünk ezen. Csak a Bori Pista szégyellte magát, de annyira, hogy hat szendvicset is megevett, pedig négy volt csak az átlag."

Minden kedves levelezőpajtásomnak jó mulatást, sok mókát, vidámságot kívánok a farsangra és azután is

Űr Kata

Kedves Coffi! Tegnap az Állatkertben voltam. A kaput 4 kőelefánt tartja. Ha bemegyek, jobbra van egy térkép, amin megnézhetem, hogy hol mi van. Ilyenkor télen egészen más az Állatkert, mint nyáron. Sok állat bent van a jól fűtött állatházban.

Ezek a szabadban vannak, ezek meg állatházban, mert forró égövi állatok.

Gondoltad-e, hogy a tigris, meg a teve is bírja a hideget? Meglátogattam kedvenceimet: a vízilovakat, a medvéket, a majmokat, a fókákat és a papagájokat. Mire körbejártam, meg is éheztem. Jólesett a perec meg a szörp. Már most készülődik az Állatkert a nyárra: építik, javítják a Pálmaházat, az Akváriumot és a Rovarházat. A Barlang-moziban nyáron állatos filmeket szoktak játszani. El ne felejtsem: a kijáratnál képeslapokat és lufikat lehet venni! – Sokszor megyek az Állatkertbe. Te már láttad? Most pedig szia, Coffi, üdvözöl barátod: ó, nem, bocsánat! Én:

RÓZSA ANDRÁS

Álombicikli

ila
lila
hóbuckákon
kerekezett
kerékpáron

rajta
hajtja
paripáját
engedetlen
vascsidáját

mígnem
innen
vagy hegyen túl
szárnya nőtt és
nekiindul

átvág
látják
a dunán is
hihetetlen
nézi ábris

menne
venne
vasparipát
zárva a bolt
az angyalát

kacag
maszat
ila nagyot
itt a lovam
megkaphatod

nosza
kósza
becses pára
nyelvét ölti
és az ára

ila
lila
álma szökken
reggel van már
óra csörren

VIDOR MIKLÓS

Nyomok a hóban

Páros nyomok a hóban:
könnyű paták.
A sűrűből a hegyoldalon át
futnak tovább,
amerre
az őzsuta a kisgidát
a fölpárázó hajnalban vezette.
Körös-körül aludt még a világ.

Az erdőszélen állt,
fölkapta fejét,
a szélbe szimatolt,
kémlelte a veszélyt.
Háta mögött
fia remegve várt,
elrejtette a köd,
elrejtették a fák.

Sehol egy élő árny, egy mozdulat.
Csak a világító
kristályos csillanású hó —
az út szabad.
S szökellve, nesztelen
a lejtőn föl, amerre még
tágabbra tárul a vidék,
s őrzik a koronás tetőt
a szálfenyők.

Míg végre ott
megint a fák között
eltűnnek a nyomok,
amerre
ma hajnalban tétovázó fiát
az őzsuta
a hegygerincen át
erdőtől erdőig vezette.

RÓZSA ANDRÁS

Télcsúfoló

tél tél
tarka tél
szakállad van
csupa dér

hátad
hóhabos
a csizmád meg
csatakos

bajszod
pöndörül
a végire
pihe ül

sír a
cinege
zúzmara a
pendelye

csőrén
jég-lakat
megnyitja majd
a tavasz

RÓNA EMY rajza

HÁRS LÁSZLÓ

10 × 10 = 100 mese
című kötetéből

RÓNA EMY rajza

Az egyetlen tündér

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember, aki mindig arra vágyott, hogy találkozzék egy igazi tündérrel, picikével, kék szeművel, pillangószárnyúval, harangvirág hangúval. Egyre csak járta a réteket, mezőket, s ha virágot lelt, belekukkantott a kelyhébe, mert köztudomású, hogy abban laknak az igazi tündérek. Virágot lelt is sokat, de tündért egyet sem. Még akkorkát sem, mint a kisujja, még annál kisebbet se. Egyre rótta az erdőt, mezőt holdvilágos estéken, mert mindenki tudja, hogy olyankor a tündérek a harmatos füvön táncolnak, s gyönyörűségesen énekelnek. De a harmatos füvön csak jánosbogárkák járták villanó táncukat, és nem énekelt ott más, csak a könnyű szellő.

Ezen úgy elbúsulta magát az az ember, hogy nem járt többé erdőn-mezőn, réteken, csak a városi utcákat rótta, s lesütötte a szemét búbánatában. Végül ez lett a szerencséje, ez a búbánat. Mert jártában-keltében összetalálkozott Jutkával. Jutka egészen pirinyó kislány volt, talán ha a térdéig ért, vagy még addig sem egészen. De azért nagy bátran felfelé tekintett, mindig a magasba. És ez volt a szerencse másik fele.

A kicsi Jutka bátran felfelé nézett, a magasba, az a hol-volt-hol-nem-volt ember pedig búsan lefelé tekintett, s így találkozott a tekintetük. S annak a tündérkereső embernek szinte elállott a szívverése. Jutka aranybarna szemében ugyanis egy pirinyó kis tündér üldögélt, ott csücsült a szembogara peremén, és harangozott a két picurka lábával. Az ember örömében, boldogságában elmosolyodott, s ugyanakkor elmosolyodott Jutka is. Megkérdezte tőle:

— Minek örülsz, te kislány?

— Én annak örülök — felelt ő —, hogy a szemedben egy pirinyó kis tündért pillantottam meg. Ott üldögél a szembogarad peremén, lógázza a picike lábát, és harangozik. Úgy ám!

Az az ember azt mondta erre, hogy butaság! Az ő szemében nincs semmiféle tündér, nem is volt soha. Jutka csak a saját tündérének tükörképét látja az ő szemében. De a kislány nagyot nevetett, és azt mondta:

— Buta vagy, jaj, de buta! Hiszen tudni való, hogy csak egy tündér van. Nincs több, csak egyetlenegy tündér.

— Hát ha nincs több, csak egy, akkor vigyázzunk, el ne veszítsük azt az egyetlenegyet — mondta az ember.

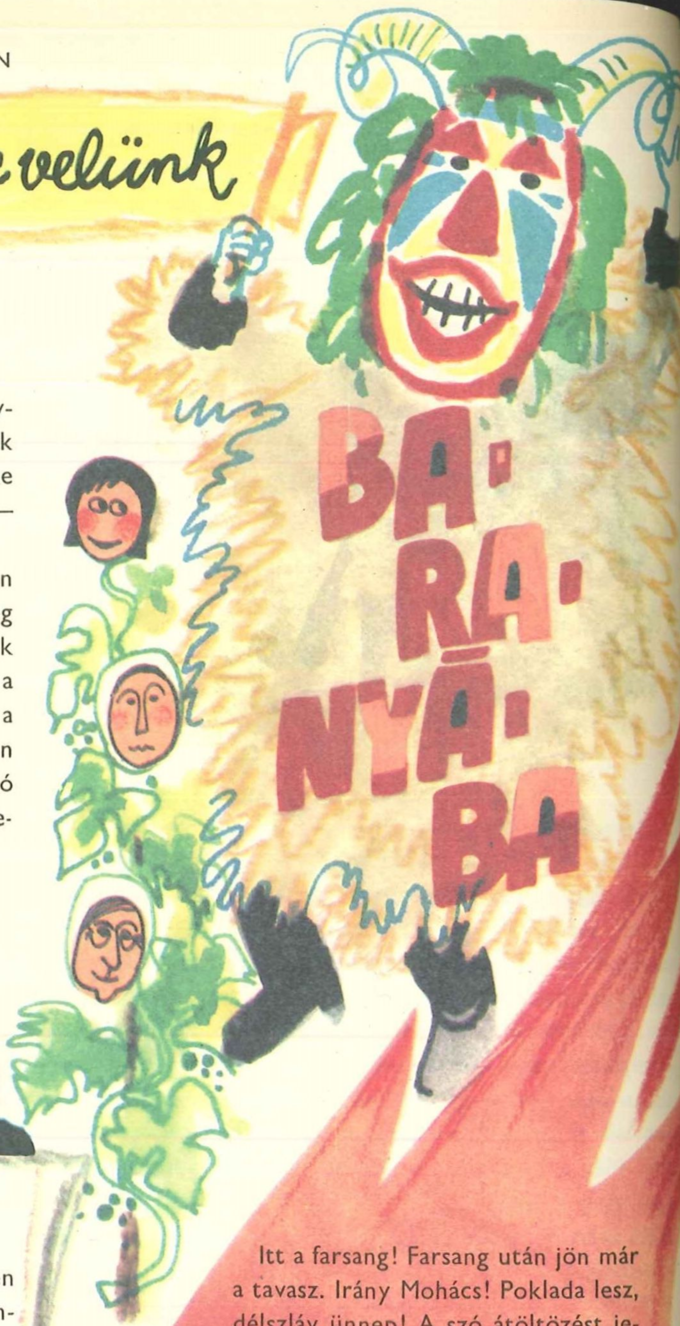
Azzal kézen fogta a kislányt, de jó erősen, nehogy elveszítsék egymást a nagy jövés-menésben. És így indultak el. Az egyik felfelé nézett, a másik lefelé nézett, és látták egymás szemében a tündért, az egyetlen tündért. És szemközt jöttek velük az utcai járókelők; kisgyermekek és egészen öreg, csoszogó apókák meg anyókák, azután kisbabák gyerekkocsiban, és mamák, akik siettek haza ebédet főzni a családnak, s ki tudja, még ki mindenki! Ők pedig — amint kézen fogva mentek — a szemközt jövők szemébe néztek. S azt látták, hogy mindegyikük szemében ott ül a pirinyó tündér, az egyetlen tündér, ott csücsül a szembogaruk peremén, és harangoz a csepp kis lábával...

Bizonyára ott csücsül a te szemedben is. Ezért hát hasztalan keresnéd virágkehelyben vagy holdsütötte tisztások harmatos füvén. De ha a legszebb tükörbe, a tükröző szembe nézel, megláthatod te is a tündért, az igazi, az egyetlen tündért, amint ott ül a szembogár peremén. És ő is megpillantja majd magát a te tükröző szemedben, látja, hogy ott csücsül, harangoz a picike lábával, és repes a fehér szárnyával az igazi, az egyetlen tündér.

Ha valaki sokfelé jár-kél az országban, arra mondják, hogy bejárta már Tolnát-Baranyát. Mi most ilyen baranyai expedíciós kóborlásra hívunk benneteket!

JOÓ KATALIN

Gyere velünk Baranyába

Ki a „tüke"?

Baranya „fővárosa" Pécs. Azt, akinek a szülei és nagyszülei itt a Mecsek alatt láttak napvilágot, „tüké"-nek nevezik. A szó állítólag onnan ered, hogy Pécs és környéke híres bortermő vidék. Mivel a szőlő tőkén — „tükén" — terem, így lettek „tükék" ők maguk is!

Mire büszke az ilyen őslakó? Arra, hogy 1367-ben Párizs, Prága, Krakkó és Bécs után itt alapították meg Európa ötödik egyetemét. Arra, hogy székesegyházuk ezeresztendős. A Zsolnai gyár porcelánjaira, mely a hajnal gyöngyházszíneit idézi, s mely világhírű. Ennek a gyárnak az első terméke majd száz éve ipari porcelán volt. Puskás Tivadar, a telefonhírmondó — a mai rádió ősét nevezték így — feltalálója az adóberendezés porcelán alkatrészeit innen rendelte.

Fekete kincs

Valamikor régen, az 1700-as évek derekán minden baranyai faluban kidobolták, hogy „aki fában hiányt szenvedő megyénkben turfát (fiatal szenet) fedez fel, az 50, aki pedig kőszenet tár fel, az 100 arany jutalomban részesüljön!"

Sok bejelentés történt, de a pénz kifizetéséről hallgat a krónika. Szó, ami szó, a mecseki szénkincs hat helyen kerül felszínre: Pécs, Komló, Szászvár, Máza, Váralja és Nagymányok bányáiban. A mecseki szénből kitűnő kohókokszot készítenek. Erre az acélgyártásban van nagy szükség, s ezért nevezik úgy, hogy az acélgyártás kenyere. Ötven évvel ezelőtt a bányászoknak több mint a fele tüdővészes volt, és a hatvanadik évet száz közül csak ketten érték meg. Ma már gépesítettek a bányák, s orvos ügyel a bányászok egészségére.

Poklade, poklade

Itt a farsang! Farsang után jön már a tavasz. Irány Mohács! Poklada lesz, délszláv ünnep! A szó átöltözést jelent, mert ilyenkor mindenki másnak öltözik: a lányok fiúknak és megfordítva. Kereplővel a kezükben éktelen zajjal járják a házakat és kiáltják, hogy poklade! „Elmúlt a tél, jön a tavasz, minden baj távozzék!" S aki tavaszt hoz, örömöt hoz, kalács jár annak, ünnepi fánk, meg kolbász, frissen sütött. Mondják, régen, ahol nem látták szívesen a köszöntőket, annak felszántották az udvarát. Dudaszótól hangos Mohács, s a Busó téren, hatalmas tűz körül táncol mindenki!

Talpas házak

Erdőn kívül láp és mocsár is akadt bőven az Ormánságban. A Dráva gyakran kicsapott medréből, körüllocsogta kíváncsian a falvakat. A helybéliek leleményességét dicséri a talpas ház. Ha csak vályogból készítették, hamar összeomlott. De a talpa erős tölgyfagerenda volt. Ezek a gerendák az alapot pótolták. A gerendák közé fából hasított karókat tettek. Azokat vesszővel befonták, agyaggal megtapasztották. A tetőre gyékényt, sást, zsúpot raktak. Ha azután jött az áradás, a ház talpa alá görgőket tettek. A homlokzati falhoz befogták az ökröket, s a házzal elindultak egy magasabb dombra, ahová nem ért el semmilyen ár. Így történt, hogy a legtöbb falu jó pár száz méterrel odébb fekszik, mint ahol eredetileg állott.

Pogány János gyógyulása

— Lidércfény — suttogták esténként a mocsár mellett elhaladó babonás emberek és megborzongtak. Azt tartották, hogy feneketlen tavak mélyére csalja a halandót a titokzatos fény pokolbéli ereje. Pogány János vagy száz esztendeje élt, gyűdi napszámos volt. Meglehet, ő is hitt ebben, de élnie kellett, és munkát vállalt a mocsaras harkányi határban. A csizmáját kímélte, s mezítláb lépkedett a nedves talajon. Fájós volt a lába. Aztán vagy két hét múltán kiállt a lábából a hasogatás! Széltébenhosszában dicsérte s áldotta a vizet. Így történt, hogy a lidércfényes táj benépesült gyógyulást váró emberekkel. Ma Harkány hazánk legdélibb gyógyhelye. 62 fokos vizet adnak a források. Sokan érkeztek ide betegen — és gyógyultan távoztak, akárcsak Pogány János száz évvel ezelőtt!

Korai virágok

Azt mondják, Pécs hazánk legmelegebb városa, s hogy a Mecsekben, fent a hegyen nyílnak legelőször a virágok. A nagyharsányi területen csodálatos illatú és nevű virágok nyílnak. Védettek, s igazi természetjáró nem szakít ilyenből! A nevük is mesébeillő: lónyelvű csodabogyó, bakszarvú lepkeszárny, pécsi zergevirág, olasz müge. A hegy virágainak rokonai valóban a Földközi-tenger mentén találhatók.

Zec és Lav

Reitter Erika nagyot sóhajt: — De jó lenne ott lenni! Mármint a pokladén, Mohácson, hiszen odavaló. Most viszont Pécsett tanul a Délszláv Kollégiumban. 142 gyerek — közülük 64 kisdobos — él itt. Tarka terítős emeletes ágyak, virágos ablakok, tisztaság, kényelem. Vujkov József igazgató bácsi ismeri minden „gyerekét". Valamikor a mostani csapatvezető, Harasztia Pál is a tanítványa volt.

Az őrsök neve: Zec-Nyuszi a lányoké, a fiúké meg oroszlán, vagyis Lav. Tetica Zorka — vagyis Zorka néni —, a nevelőjük kikérdezi a leckét, kikíséri a kicsiket a buszhoz, ha éppen hazautaznak. Otthon csakúgy, mint a kollégiumban és az iskolában horvátul beszélnek a gyerekek, de ha az utcán rádköszönnek magyarul, senki sem mondaná, hogy nem ez az anyanyelvük. Két nyelvet ismernek, akárcsak a magyar gyerekek, akik együtt élnek, tanulnak a horvát gyerekekkel.

A messzi múltban gyakran szítottak ellentétet ezen a vidéken a különböző nemzetiségű emberek között. Jó dolog, hogy ennek lassan már az emléke is feledésbe vész.

A Dráván át, Drávaszabolcsnál híd épül a két part között: jugoszláv és magyar oldalon köti össze s teszi könnyebbé az emberek életét.

Törökül tanulunk

Szigetvárról, hallottatok már? Zrínyi Miklós „szigeti hős" védte a törökök ellen. Itt halt meg, harcban, kivíva az ellenfél tisztelgő elismerését.

Baranya-szerte sok emlék maradt a török időből. Nevek, regék, várak, kincsek, titkos utak történetei. Ezeket gyűjtik a szigetvári pajtások. Itt van például a türbe. A község határában kis kápolnaszerű emléképület. A hazánkba látogató törökök mindig felkeresik, s ez érthető, hiszen ide temették Szulimán szultán belső részeit, míg testét Konstantinápolyba szállították.

Erdőt jelent a török ormán szó. Innen kapta nevét az Ormánság. Valamikor éppen az erdők zárták el az ország más részétől. Sok érdekes, régi szokás maradt meg erre. A népviselet múzeumba vándorol. Csak az idősek viselik még helyenként.

GÖRÖG JÚLIA rajza

BALOGH BÉNI

A varázsló kocsis és szerencséje

— hegyaljai monda —

Hajdanában, valamelyik régi-régi háború előtt, élt Tarcalon egy Révész nevezetű gazdag földbirtokos.

Noha gazdag volt, mégis fukar volt, mivel a kettő legtöbbször együtt jár. Béreseihez, szolgálóihoz mogorva, kemény volt, csupán egyet, egy Zsiga nevezetűt kedvelt, úgy ahogy. Ezt a parádéskocsist pedig azért szerette, mert olyan pompásan hajtott, hogy szinte szállt a hintó, ha ő ült a bakon. Az úr a kocsis ügyességének tudta be mindezt, holott Zsiga varázsló tudománnyal rendelkezett. A lovaknál! Valósággal megbabonázta őket. Úgy beszélték, hogy még az apja tanította meg ilyesmire.

Történt pedig egyszer, hogy a nagyságos úr elutazott a parádéskocsissal Bereg megyébe, túl a Tiszán élő bátyjához. Csupán egy éjt s egy napot töltöttek ott, mivel harmadnap a szerencsi vásárra akart menni az uraság.

Révész földbirtokos — noha még testvére is biztatta, induljon el, mert Tarcal jól el van Bereghez — csak finoman mosolygott:

— Ne féltsetek ti engem, amíg Zsiga a parádéskocsisom!

Az úr kényelmeskedése miatt igen „elkésőztek", s bizony éjfél lett, mire a tiszai révhez értek. Csendes, holdvilágos őszi éjszaka volt, a parti füzek némán sötétlettek a kanyargó folyó felett. A kocsis megállt a hintóval, majd átkiáltott a révésznek:

— Halló, Ezer bátyó! Gyöjjék át a komppal!

No, annak ugyan kiabálhatott. Vagy elaludt az öreg Ezer Miska, vagy pedig a Tisza-parti vén csárdában iszogatott. Akármint is volt, bizony őkegyelme nem adott életjelt magáról.

— Vissza kell mennünk s valamelyik csárdában éjszakáznunk — jelentette ki az úr.

— És akkor, mi lesz a holnapi szerencsi vásárral? — tudakolta Zsiga.

— Azt már „eladta" Ezer Miska, a révész. Én pedig hiába hallgatok a Révész névre, mégsem tudom átvinni magunkat.

— Én pedig átviszem kegyelmedet — jelentette ki Zsiga határozottan.

— Csak nem úszva, a hátadon?

— A hintóval, szárazon! — mondta sebesen a kocsis, majd hozzátette: — Figyelmeztetem azonban a nagyságos urat, jól fogódzkodjék meg, nehogy a vízbe essen! A szemét pedig hunyja be, mert ha kinyitja, az egyik lova megbánja!

Nagyon meglepődött az úr ezen a különös, parancsoló hangon, de mégsem mert ellene szólni. Sőt még a szemét is behunyta. Hirtelenében arra gondolt: ez a vakmerő Zsiga képes a lovakkal s a hintóval átúsztatni a Tiszán! A kocsis pedig nem teketóriázott sokáig, hanem nagyot, különöset rikkantott, majd közé csapott a lovaknak.

A hintót, mintha valami nagy szél kapta volna el, oly könnyedén indult, valósággal suhant.

A nagyságos úr persze nem állhatta meg, hogy ki ne nyissa a szemét. No, most ámult el aztán ugyancsak!

A hintó a víz tetején dübörgött, a négy lónak pedig a patkója szikrázott!

— Szent Szűzanyám! — fohászkodott fel magában rettenetes ijedtséggel a nagyságos úr. — Ez a kocsis valóságos ördög, vagy azokkal cimborál!

Mikor hazaértek, Révész uraság már se holt, se eleven nem volt. Menten az ágyba zuhant, és eszeágában sem volt már a szerencsi vásár. Csak harmadnap merészkedett ki a gazdasági udvarra, az istállók mellé. Rögtön Zsigába botlott bele.

A parádéskocsis pedig szomorúan jelentette neki:

— Megdöglött a Szürke, a legjobb parádéslovunk... Már el is földeltettem.

— Dehát hogyan lehet az? — csodálkozott az úr.

Zsiga kocsis méltatlankodva csóválta meg a fejét:

— Ne csudálkozzék kigyelmed! Megdöglött az még a víz felett!... Minek nyitotta ki a szemét a nagyságos úr?

Elképzelhetjük, mennyire megijedt a gazdag földbirtokos. Minden ízében reszketni kezdett, s már közel volt az ájuláshoz. Többen is odaszaladtak, hogy istápolják gazdájukat. Eltelt valami két hét is, mire úgyahogy magához tért. Persze nem mert kimenni a gazdasági udvarba, nehogy az ördöngös parádéskocsissal találkozzék. Behívatta hát magához a tiszttartóját, szólítsa fel a kocsist, menjen keressen magának más helyet.

Alig telt el azonban egy jó óra, már az uraság szobájában termett a kocsis, pedig az inas nem is látta bejönni.

— Mit akarsz, kedves Zsiga fiam? — hebegte az uraság meglepetten.

— Azt mondotta az imént a tiszttartó úr, hogy kegyelmed szélnek akar engem ereszteni?... Igaz ez? — szólott és vadul szikrázott a szeme.

— Hát... hát... — hebegte a nagyságos úr. — Volt szó róla, mert hátha máshol jobb kommenciót kapnál.

— Én meg vagyok elégedve... Én maradok kegyelmednél. — A fösvény, ijedős urat kiverte a verejték... Nem tudta hirtelen, mit tegyen, mert ezzel az ördöngös tudományú kocsissal nem mert ujjat húzni. Váratlan azonban megkönnyebbülés futott át az arcán:

— És ha adnék neked egy jó kis birtokot túl a Tiszán, elfogadnád-é? — szólalt az úr.

— El bizony, nagyságos uram.

— Hát akkor holnap reggel menj be a tiszttartó úrhoz, az ád majd néked egy írást róla... Ebben benne lesz, hogy 10 hold jó földet kapsz szorgalmad jutalmául.

Elmosolyodott erre a varázsló kocsis, mert jól tudta, hogy fösvény gazdája félelmében tette mindezt.

Így szabadult meg Révész nagyságos úr a varázsló kocsisától. Zsiga pedig jól járt, hiszen igen ritkán adtak az urak abban az időben ajándékba 10 hold földet a cselédeknek.

BAKÓ ÁGNES

Bolond vásár

Volt egyszer egy krajcárom,
elvertem a vásáron
csuhaj!
Vettem rajta perecet,
négy abroncsos kereket,
egy korsót,
egy esernyőt,
egy rőf kolbászt,
serpenyőt.

Jó vásár volt, úgy látom!
Hogy oda a krajcárom?!
Sebaj!
Vígan hazaszekerezem,
a perecet,
a rőf kolbászt
még útközben megeszem,
vizet a korsóból iszom,
s ha megered,
hogy ne ázzak,
az esernyőt kinyitom,
tyuhaj!

A kereket megkötöztem,
tetejébe deszkát tettem.
Ez a fogat!
Gyí'a hó!
Csakhogy nem volt hozzá ló...
Volt egyszer egy krajcárom,
elvertem a vásáron,
ihaj!

A rőf kolbászt felvagdostam,
serpenyőben megforgattam.
Ez volna a lakoma!
Csakhogy nincs hozzá gyufa...
Volt egyszer egy krajcárom,
elvertem a vásáron,
hajajj!

A korsóba vizet mertem,
vártam, hogy színültig teljen.
Ez az ital!
Innám éppen...
de kifolyt egy repedésen.
Volt egyszer egy krajcárom,
elvertem a vásáron
jajajj!

Megyek vissza. Keresem
az otthagyott szekeren
a kolbászt,
a perecet,
négy abroncsos kereket,
az esernyőt,
serpenyőt;
hát látom, hogy szárnya nőtt!
Hajajj!

Szél kapott az ernyőbe,
röpítette előre!
porfelhő a nyomában;
így jártam a vásárban...
Ajajj!

GAÁL ÉVA rajzai

Írta és rajzolta: MARÉK VERONIKA

Sajnos, ma nem lesz farsang

(Kilenc gyerek vitatkozva jön.)

Főokos: Nem, nem és nem!
Picike: Szóval... ma nem lesz farsang?
Főokos: Értsd meg, ma nem lesz farsang.
Picike: Miért nem lesz? Mindig szokott lenni!
Főokos: Te kis buta! A farsanghoz jelmez kell.
Edit: Hát aztán? Tavaly is volt jelmezünk!
Zsolt: De idén már nincs.
Zoli: Miért nincs?
Kati: Mert az én édesanyám nem ért rá jelmezt varrni.
Iván: Az enyém se.
Edit: Hát... Az enyém se.
Picike: Várjatok, várjatok! Miért nem csinálunk mi magunknak jelmezt?
Kati: Azért, mert nincs miből.
Picike: Nincs miből... És a padlás?
Iván: Padlás, padlás! A mi házunkon nincs is padlás!
Edit: A miénken sincs.
Zsolt: A mi padlásunkon van egy törött szék. Azt akarod fölvenni?
Picike: Nem, nem! Figyeljetek ide! Nekünk itt fent (felmutat) van egy padlásunk, és ott sok minden van. Gyertek fel, nézzük meg.
Panni: Szabad?
Picike: A papám megengedi. Gyertek utánam!
Főokos: Hova bolondít minket ez a Picike?
Kati: Gyere, hátha találunk valamit! (Elindulnak. Picike libasorban vezeti a gyerekeket. Kétszer-háromszor végigvonulnak a fal mellett, mintha lépcsőn mennének fel.)
Zoli: Hű, de magas!
Picike: (megáll) Pszt, fent vagyunk a padláson. Odanézzetek! (A sarokból négy denevér perdül elő. Arcukon denevérálarc, a szárnyuk takaró. Ide-oda cikáznak, aztán összefogózva keringenek.)
Panni: (visít) Denevérek! (A hangra a denevérek rémülten szétrebbennek, a sarokba menekülnek és becsavarják magukat a takarókba.)
Picike: Miért kiabálsz? Most elriasztottad a denevéreket.
Főokos: Nem látok semmit. Ez a padlás üres. (A denevérek összenéznek, aztán hátraszaladnak és előrehoznak egy ruháskosarat. A ruháskosárban egy teli zsák van. Leteszik, aztán oldalról kíváncsian figyelik, hogy mi történik. Iván belenéz a zsákba.)
Iván: (csalódottan) Mi ez? Mindenféle régi vacak rongy.
Főokos: Nem is olyan vacakok. Öltözés! (Mindent kiszórnak a zsákból és felöltözködnek. Össze nem illő, zűrzavaros ruha van rajtuk. Csalódottan nézegetik egymást.)
Zsolt: Szép vagy, komám!
Zoli: Örülhetsz, hogy nem látod magad.
Kati: Maskarának maskara, de mire jó ez?
Panni: Kész cirkusz az egész!
Főokos: Ez az. Ne mozduljatok. Kész a cirkusz. Csak egy kicsit csereberélünk. (A fehér inges, fekete kabátos Panniról leveszi a bundasapkát és kicseréli Edit fekete kalapjával.) Íme cirkuszunk első száma: az Eszkimó meg a Pingvin. Hajoljatok meg. Kati, add oda Ivánnak a törülközőt, te meg add oda Katinak a napernyőt. Így ni. Második számunk: a kötéltáncos kislány! (Kati meghajol.)
Iván: Mit csináljak ezzel a törülközővel? Törülközzem meg? Nem is vagyok vizes!
Főokos: Ne mozdulj! (Turbánt köt a fürdőköpenyes Iván fejére.) Harmadik számunk a kígyóbűvölő indiai! (Iván is meghajol. Főokos leveszi Zsolt fejéről a szalmakalapot és odaadja a csizmásbőröves Mikinek.) Íme Balkezes Bill, a céllövő!
Miki: Hohó! És mi lesz a pisztolyom?
Főokos: (Meghökken, vakarja a fejét. Az egyik denevér hátraszalad és hoz egy görbe szárazkolbászt.)
Miki: Ez jó lesz. (Bedugja az övébe és meghajol.)
Főokos: Zoli, kérlek, add ide a csokornyakkendőt, mert én leszek a bemondó. (Felveszi.)
Zoli: És mi ketten?
Főokos: Zoli, te kapaszkodj Zsolt derekába, így, és most rátok teszem ezt a csíkos terítőt. Tessék, itt látható ötödik számunk, az idomított zebra! (A zebra is meghajol.) A cirkusz kész. Mehetünk. (Indulnának, de a denevérek rémült keringéssel útjukat állják és visszaterelik őket. Csak most veszik észre a sarokban szipákoló Picikét.)
Főokos: Picike! Mi bajod?
Picike: Semmi. Csak az, hogy nekem nem maradt semmihihihi!
Zsolt: Tudod mit? Gyere ide te is, zebrának.
Picike: Hatlábú zebra nincs! Brühühühühü!
Főokos: (Buta képet vág. A kosárhoz megy, kifordítja — üres. Csak a zsák hullik ki belőle.) Semmi

nem maradt, csak a zsák. Hát... legyél te a zsák.

Picike: Micsoda?

Főokos: Te leszel a zsák. Rád adom — így ni — és most hajolj meg szépen.

Edit: Aranyos kis zsák vagy.

Picike: Csak nem látok. (Ide-oda totyog, mindenkinek nekimegy.) Hogy megyek le a lépcsőn?

Zsolt: Viszünk, Picike, viszünk.

Iván: Lifttel viszünk, Picike. (A kosárhoz viszik, beültetik és elindulnak kifelé. A denevérek bánatosan néznek utánuk.)

Panni: Főokos! A denevérekkel mi lesz?

Főokos: Gyertek velünk, denevérek! Eljátsszuk a Denevér-cirkuszt! Igyekezzetek. (A denevérek boldogan rohannak utánuk. Megint megjátszszák, hogy mennek lefelé. Leérnek. Főokos felállítja a denevéreket előre, kitárt szárnyuk a függöny.) Most pedig, kedves közönségünk, a Denevér-cirkusz megkezdi előadását! Figyelem! Első számunk az Eszkimó és a Pingvin tánca. Zene! (Dob és szájharmonika vagy furulya szólal meg. A denevérek kétfelé válnak és hátramennek. Az Eszkimó és a Pingvin tréfás táncot jár: a Pingvin halat kunyerál az Eszkimótól. Az Eszkimó végül egy doboz szardíniát ad a Pingvinnek és elszalad előle.)

Főokos: Második számunk Kati, a kötéltáncos kislány! (Két denevér kifeszít egy ruhaszárító kötelet. Egyre lejjebb eresztik, végül a földre fektetik. A két végét fogják. Kati „végigegyensúlyozik" rajta, ugrik egyet-kettőt, táncol, aztán meghajol. Kimegy, húzza maga után a kötelet.)

Főokos: Harmadik számunk a kígyóbűvölő indiai! (Iván előtt a földön összetekerve a fürdőköpeny zsinórja. Furulyaszóra lassan felemeli a „kígyót", táncoltatja, aztán a karjára, nyakára tekeri. Óvatosan lefejti, és a dereka köré csavarja. Csomót köt rá és meghajol.)

Főokos: Negyedik számunk: Balkezes Bill, a céllövő! (Bill bejön Katival. Kati kezében három felfújt lufi van. Bill lő, s Kati sorban szétdurrantja a lufikat egy gombostűvel. Meghajolnak, Bill kettétöri a pisztolyát és udvariasan megkínálja vele Katit. Kolbászt rágva kimennek.)

Főokos: Most pedig műsorunk attrakciója következik: az idomított zebra! (A denevérek mögül előtrappol a zebra. Főokos „idomítja".) Menj körbe. Lassan. Gyorsan. Állj meg. Ülj le. Feküdj. Állj fel. Táncolj. Keringőzz. Jól van. Most köszönj a közönségnek. Jó. Kérjél szépen. (Egy kockacukrot vesz elő. Zsolt kinyújtja a kezét a terítő alól, Főokos odaadja neki a cukrot. Zsolt csámcsog. Meghajolnak, kimennek.)

Picike: (Visítva beugrál) Jajajaj, az én számom kimaradt. Az én nagy bűvész-számom kimaradt! Hallod?

Főokos: No jó, csináld meg gyorsan. Tehát: Picike bűvész-száma következik. (Picike eltűnik a denevérek között.)

Picike: (hangja) Kezdem, kezdem, csak két denevér vigyen oda középre! (Két denevér előrehozza a kosárban a zsákot. A zsák bambán áll.)

Főokos: Kezdd már!

Zsolt: Picike!

Kati: Mire vársz?

Iván: Segítsek?

Edit: Csináld már!

Zoli: Megkukult.

Főokos: (Odamegy a zsákhoz és a „fülébe" súgja): Ne butáskodj, Picike! Kezdd el! (Hozzányúl a zsákhoz, tapogatni kezdi, döbbent arcot vág, aztán a fejéhez kap.) Ez a zsák... megőrülök. Mi történt? (Kinyitja a zsákot. A zsákból ruhanemű fordul ki. Mind köréguggolnak és döbbenten nézik. Picike a zsákban nevetve előugrál a denevérek mögül.)

Picike: Itt vagyok, ragyogok, én egy másik zsák vagyok! (Valóban másik, de a két zsák hajszálra egyforma. A denevérek elcserélték a két zsákot, hogy Picike trükkje sikerüljön.) Ez volt az én bűvész-számom. Sikerült?

Főokos: Túl jól sikerült, Picike. Nagyon ügyes voltál. Te vagy a világ legokosabb zsákja.

Picike: Hát persze hogy én vagyok! Mert azt is tudom, hogy most a finálé következik.

Főokos: Az bizony! (Zeneszóra felvonul a cikrusz népe meg a denevérek. A menetet Picike vezeti, mókás zsák-táncot jár. Aztán mindnyájan megköszönik a tapsot, s a négy denevér kiviszi a ruháskosárban a két zsákot.)

*

Úgy látszik, mégiscsak lett ma farsang. Remélem, nálatok is lesz! Ezt a darabot nem kell szó szerint eljátszani, mondhattok benne többet vagy kevesebbet. Formáljátok át kedvetek szerint! Ez csak egy ötlet, hogy sehol ne mondják azt: SAJNOS, MA NEM LESZ FARSANG!

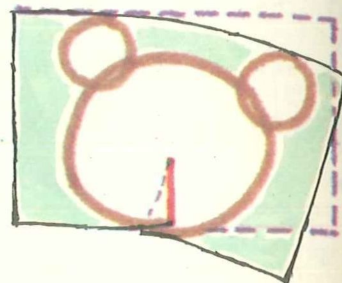
Farsangi maszkok, fejfedők

Jelmezbálra nem kell okvetlenül teljes jelmezt készítened, álarcként szolgáló maszkok is teljesen megfelelnek. Tízfilléres rajzlapból is készíthetsz állat-maszkot úgy, hogy alul, középen egyharmad magasságig ollóval bevágod (1.), arcod szélességének megfelelő ovális vonalat rajzolsz rá, és két köröcskét, fülnek, majd a bevágás mellett ragasztóval bekenve kissé összehúzod és összeragasztod a lapot. Így az orrnál kúpszerűen ki fog domborodni, tehát nem lesz síklap az álarc. Kivágás után — de lehet már összeragasztás előtt is —, kirajzolod, kifested, vagy színes papírral, textilanyaggal bevonod a maszkot. Ugyanebből a formából kialakíthatsz: macit, egeret, cicát, hegyes füllel rókát, lelógó füllel kutyát, bevagdosott fekete papírsörénnyel oroszlánt vagy más állatot. A szemeknek megfelelő helyen vágj két kitekintő lyukacskát, oldalt kötözz bele szalagot vagy gumiszalagot, s kész a maszk (2.).

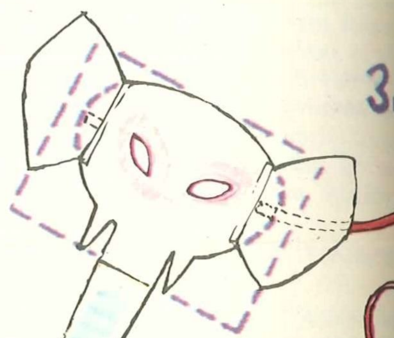
Elefántmaszkhoz már nem elegendő egy rajzlap, ezért a fültől fülig mért távolságnak megfelelő széles ovális formához (3.) oldalt két jó nagy lapátfület, alul pedig hosszan lenyúló ormányt kell hozzáragasztanod. Hogy a tartószalag biztosabb legyen, ragaszd, és ne kötözd a fül alatti részhez, s erősítsd meg egy ráragasztott papírcsíkkal. Tetszés szerint kunkoríthatod az ormányt, ha alulról papírszalaggal vagy celluxszalaggal egy drótdarabot erősítesz hozzá (4.).

Jelmeznek számít az is, ha a fekete, vagy színes álarc mellett süveget vagy kalapot teszel fel. Papírsüveget (5.) kb. 50 cm sugárral rajzolt negyedkörből sodorhatsz, kicsit adj még hozzá az összeragasztáshoz is, ezt a részt rajzunkon sárgával pontoztuk. A színezés festéssel, vagy a most kapható színes — piros, sárga, kék — szigetelőszalag felragasztásával történhet. Karimát is hajthatsz vissza még az összeragasztás előtt (6.), és felragasztott különféle színű és nagyságú körlapocskákkal is díszítheted süvegedet. Ha negyedkör helyett 12—15 cm széles körgyűrű darabot vágsz ki a műszaki rajzlapból, abból törökös „fez"-t (7.), vagy nagykarimás spanyol kalapot, mexikói „sombreró"-t is csinálhatsz (8.). A fez felfordítva és cakkosra vágva korona is lehet, királylány jelmezhez.

FERKAI LORÁNT

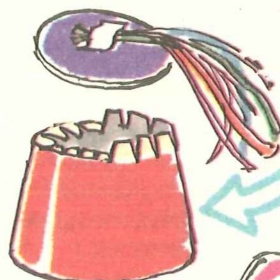

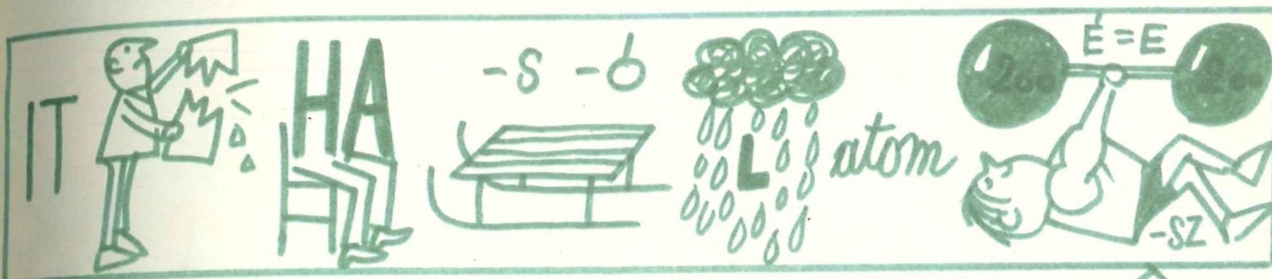
2

FEBRUÁRI FEJTÖRŐ

CÜEÁRÉSzTy GÉLyTÁCÁEÜLyBSzBNyÁL NyÁRKÁ

1. Ha a betűket a szoros ábécé szerint egy betűvel visszaolvassátok (pl. Á = A), segítséget kaptok a jobb oldali rejtvény megfejtéséhez, ami a kapott szöveg időpontja.

2. A képrejtvény szövege öt szóból áll. A válasz az alatta levő betűrejtvényben van. Segítségül annyit X = KSZ

(1) FARSANG (2) FARSANG
(3) FARSANG
(4) FARSANG (5) FARSANG
(6) FARSANG (7) FARSANG
(8) FARSANG (9) FARSANG (12) FARSANG
(10) FARSANG (11) FARSANG (13) FARSANG

3. Melyik két farsang egyforma?

Beküldési határidő: február 20.

A megfejtéseket küldjétek a Kisdobos szerkesztősége 1502 Budapest, Postafiók 100 címére.

A múlt hónapban elindított új rejtvénysorozatról bővebben írunk a 3. oldalon.

Ne felejtsétek felragasztani a levelezőlapra a fenti sarokban levő 2-es számot. Ügyeljetek arra, hogy a megfejtéshez pontos címeteket — az irányítószámotokkal együtt — írjátok meg. Portós levelet nem veszünk át.

Elnézést kérünk a múlt év október—november—december havi könyvnyertes pajtásoktól, de nevüket helyszűke miatt nem tudtuk közölni. 40-40 név címmel nem fért az oldalra, fő az, hogy a könyveket megkapták.

A januári rejtvények helyes megfejtése:

Pusztaszer, Kisköre.

KISDOBOS

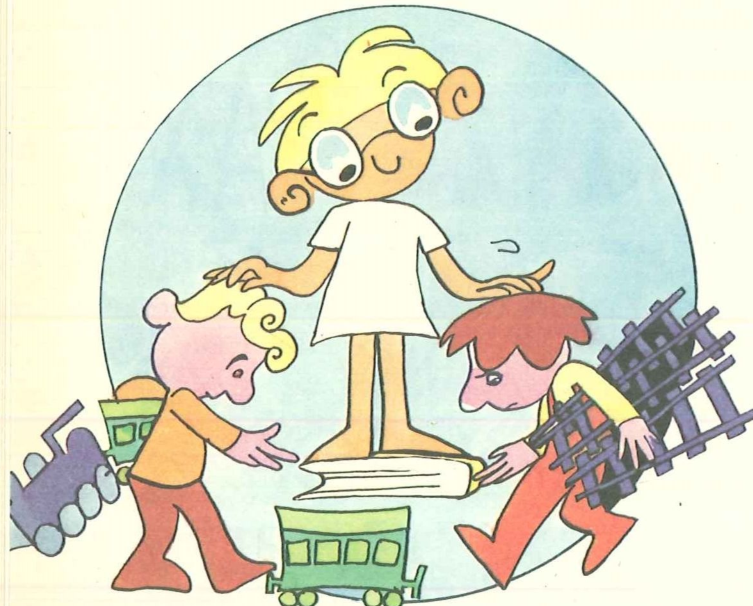
Szerkesztő: KELEMEN SÁNDOR

Levélcím: Kisdobos szerkesztősége, 1502 Budapest, Postafiók 100.
Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György.
Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay utca 61. Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, 1900 Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámlára.
Előfizetési díj: negyedévre 9,— Ft, félévre 18,— Ft, egész évre 36,— Ft.
Készült a Kossuth Nyomdában — 73.1323 Felelős vezető: Monori István vezérigazgató
A címlap SZŐNYI GYULA munkája

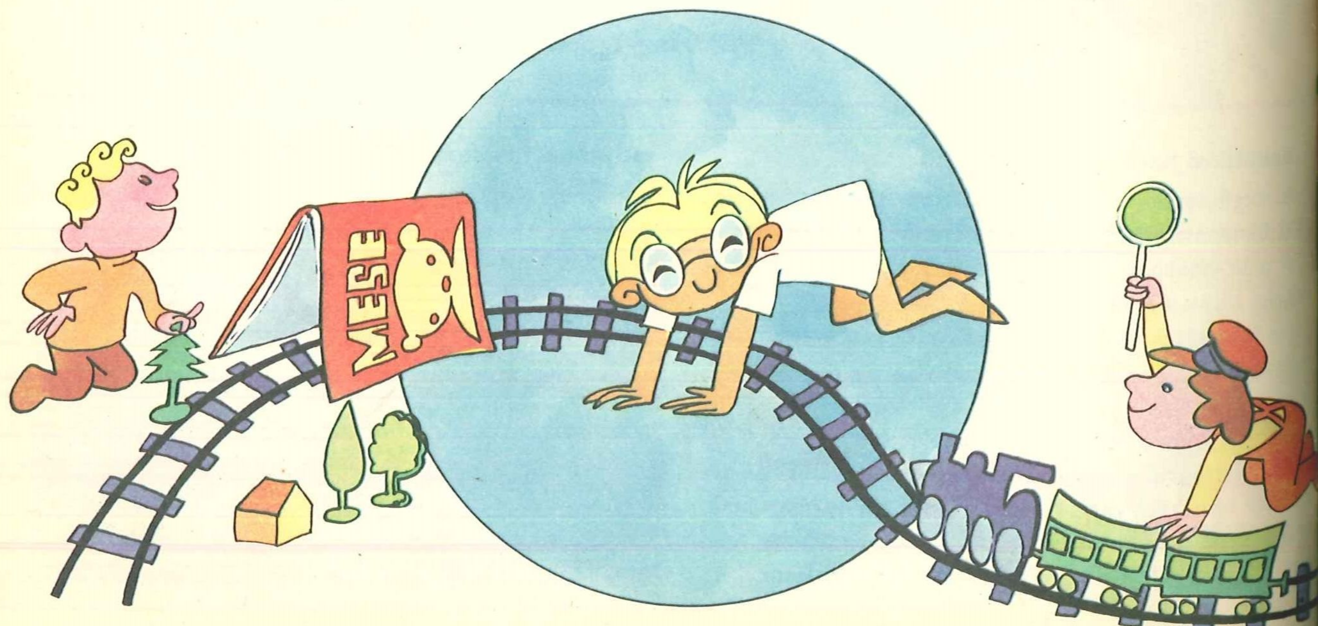
INDEX 25.442

MESE

MESE

MESE

MESE